

BÀI HỌC 8

AI LÀ NGƯỜI TRONG RÔ-MA 7?

CÂU GỐC: “*Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp, là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi luật pháp đặng hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách cũ của văn tự*” (Rô-ma 7:6).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 7.

Ít chương trong Kinh Thánh đã gây ra nhiều sự bất đồng ý kiến hơn là Rô-ma 7. Đây là những điều mà quyển SDA Bible Commentary đã nói về nguyên nhân chính, “Ý nghĩa của Rô-ma 7:14-25 là những nan đề đã được nói đến nhiều nhất trong cả bức thư. Nan đề đầu tiên là về cuộc chiến đấu sử đồ Phao-lô miêu tả đang xảy ra giữa thiện và ác trong lòng ông: Có phải ông đang tả chính mình ở đây không? Nếu có, Phao-lô đang nói về kinh nghiệm của ông trước hay sau khi ông hiến dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ? Dường như ông đang nói về cuộc chiến riêng của mình chống lại tội lỗi... Chắc chắn cũng đúng là Phao-lô đang diễn tả cuộc chiến đấu mà mỗi linh hồn đang kinh nghiệm về sự giữ luật pháp thánh của Đức Chúa Trời và địa vị của luật pháp đó trong cuộc đời chúng ta.” – Phòng trích quyển 6, tr. 553.

Trong Rô-ma 7, sử đồ Phao-lô có kinh nghiệm *trước* hay *sau* khi ông trở nên Cơ Đốc nhân? Dù đứng về phe nào trong cuộc thảo luận, điều quan trọng là tin rằng đời sống thánh thiện của Đức Chúa Giê-su bao phủ chúng ta. Và chúng ta đứng trong sự đạo đức của Ngài nên không có tội lỗi trước mặt Đức Chúa Trời vì sự bao phủ này. Đức Chúa Trời hứa làm chúng ta nên thánh và cho chúng ta sự chiến thắng tội lỗi. Ngài hứa làm chúng ta “giống như Con Ngài” (Rô-ma 8:29). Đây là những lẽ thật quan trọng nhất đối với chúng ta để biết và kinh nghiệm cho chính mình khi chúng ta đem Phúc âm về Đức Chúa Giê-su rao truyền cho mọi người trên trái đất (Khải huyền 14:6).

CHẾT VỀ LUẬT PHÁP

Xin đọc Rô-ma 7:1-6. Có hình ảnh nào sứ đồ Phao-lô dùng trong những câu này để cho các độc giả của ông thấy sự liên quan giữa họ với luật pháp? Và có tư tưởng quan trọng nào Phao-lô cố gắng để giải nghĩa với hình ảnh đó?

Hình ảnh Phao-lô dùng trong Rô-ma 7:1-6 thì hơi khó hiểu. Nhưng đọc kỹ những câu này sẽ giúp giải thích ý nghĩ của ông.

Trước hết, chúng ta phải nhớ những điều Phao-lô viết cho tín đồ ở La Mã. Ông nói về chương trình thờ phượng mà Đức Chúa Trời thiết lập tại núi Si-nai. Ông thường dùng chữ “luật pháp” để nói về chương trình thờ phượng này. Người Do Thái không hiểu chương trình này đã chấm dứt với sự chết của Đấng Mê-si, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã lựa chọn để cất đi tội lỗi chúng ta. Và sứ đồ Phao-lô cũng phải đối phó với những người Do Thái tin rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Nhưng các tín đồ Do Thái này không sẵn sàng để bỏ đi chương trình thờ phượng đã là một phần quan trọng trong đời sống họ. Vì thế, Phao-lô dùng hình ảnh về hôn nhân để giúp họ hiểu tại sao họ nên bỏ chương trình cũ này.

Đây là ý nghĩa căn bản của hình ảnh sứ đồ Phao-lô dùng về hôn nhân: một người nữ kết hôn với một người nam. Luật pháp ràng buộc họ với nhau khi người chồng còn sống, vì thế, bà ta không thể lấy người khác. Nhưng việc gì xảy ra khi chồng bà ta chết? Lúc đó, bà ta được thoát khỏi luật pháp đã ràng buộc bà với chồng (Rô-ma 7:3).

Hãy đọc Rô-ma 7:4, 5. Sứ đồ Phao-lô dùng thế nào hình ảnh về luật hôn nhân để giúp các tín đồ Do Thái hiểu rằng họ có thể bỏ đi chương trình thờ phượng cổ xưa?

Khi chồng chết thì người vợ được giải thoát khỏi luật pháp đã buộc bà với chồng. Cũng vậy, sự chết của Đức Chúa Giê-su Christ đã đem lại sự chết cho cuộc đời cũ tội lỗi. Và vì thế, sự chết của Ngài cũng buông tha người Do Thái khỏi chương trình thờ phượng cũ. Bây giờ họ được tự do để “kết hôn lại.” Họ sẽ “kết hôn” với Đấng Mê-si đã sống lại. Bằng cách này, họ sẽ sống một cuộc đời thánh thiện để làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Hình ảnh này là một thí dụ sứ đồ Phao-lô dùng để thuyết phục người Do Thái rằng bây giờ họ được tự do để bỏ đi chương trình thờ phượng cũ. Nhưng không có chỗ nào Phao-lô nói rằng Đức Chúa Trời đã bỏ đi Mười Điều Răn. Khi nói rằng không cần tuân giữ luật pháp nữa là gán cho Rô-ma 7:4, 5 ý nghĩa mà không được nói đến ở đó.

TỘI LỖI VÀ LUẬT PHÁP

Rô-ma 7:7 có chống lại những gì chúng ta đã nói trong bài học hôm qua về việc luật pháp vẫn còn phải tuân giữ? Câu trả lời là “Không.” Thật ra chương trình thờ phượng cũ chấm dứt khi Đấng Christ chết. Nhưng chương trình cũ chấm dứt không làm cho Mười Điều Răn chấm dứt hoặc chúng ta không cần tuân giữ luật đó nữa.

Xin đọc Rô-ma 7:8-11. Sứ đồ Phao-lô nói gì trong những câu này về sự liên quan giữ luật pháp và tội lỗi?

Đức Chúa Trời đã bày tỏ Ngài cho dân Do Thái. Ngài nói rõ ràng điều đúng và sai trong tất cả những việc cần phải làm với sự thờ phượng, sức khỏe, làm công dân tốt, và sống đời thánh thiện. Ngài cũng nói về những hình phạt khi vi phạm luật của Ngài. Thật ra, định nghĩa của tội lỗi là sự phạm luật pháp Đức Chúa Trời.

Thí dụ, sứ đồ Phao-lô giải thích rằng ông sẽ không biết tội lỗi là gì nếu luật pháp không nói cho ông biết. Bây giờ, chúng ta hãy tưởng tượng rằng luật pháp của Đức Chúa Trời đã bị vi phạm bởi một người không biết luật pháp. Lúc đó, người này không hiểu rằng mình đã phạm tội. Nhưng bây giờ người đó đã biết luật pháp của Đức Chúa Trời, thì sẽ hiểu rằng mình là một tội nhân sẽ bị trừng phạt với cái chết. Và như vậy, theo cách này, chúng ta có thể nói người đó “chết.”

Điều sứ đồ Phao-lô làm ở đây là giúp người Do Thái thấy rằng Đấng Christ trả đầy đủ số nợ mà họ nợ luật pháp. Phao-lô cho thấy luật pháp là cần thiết, nhưng luật pháp chỉ giới hạn trong những gì luật pháp có thể làm được. Luật pháp cho thấy là chúng ta cần được cứu, nhưng chúng ta không bao giờ được cứu bằng cách tuân giữ luật pháp.

“Phao-lô chia sẻ một lẽ thật quan trọng về kinh nghiệm của ông. Đó là lẽ thật về việc xảy ra trong một người làm đúng theo ý Đức Chúa Trời. Ông nói, “Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống, nhưng khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống, còn tôi thì chết” (Rô-ma 7:9). Ở đây, Phao-lô muốn nói là ông không cảm thấy tội lỗi. Nhưng sau đó ông nói, “Tôi thấy rằng tôi đã vi phạm Luật. Tôi biết tôi là một tội nhân” [câu 9].

Luật pháp của Đức Chúa Trời cho Phao-lô thấy tội lỗi của mình. Vì thế, ông nói, “Tôi chết vì luật pháp”. Bây giờ Phao-lô thấy mình là một tội nhân. Ông bị buộc tội là phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Xin lưu ý, chính Phao-lô đã chết, chứ không phải luật pháp.” – Phòng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary* quyển 6, tr. 1076.

Bạn đã “chết” như thế nào bởi luật pháp? Chữ đó giúp bạn hiểu rõ hơn những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho bạn bằng cách cho bạn một cuộc sống mới trong Ngài?

LUẬT PHÁP LÀ THÁNH

Những tư tưởng mà sứ đồ Phao-lô đã trình bày trong chương 7 giúp chúng ta hiểu thế nào Rô-ma 7:12?

Người Do Thái rất tôn trọng luật pháp. Vì vậy, Phao-lô tôn trọng và ca tụng luật pháp bằng mọi cách. Luật pháp là tốt vì chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi của mình và nhu cầu cần được cứu. Nhưng luật pháp không thể cứu chúng ta khỏi tội lỗi. Chỉ có Đức Chúa Giê-su và sự công bình của Ngài có thể cứu chúng ta. Sự công bình của Ngài là quyền lực để tha thứ và làm cho chúng ta đúng với Ngài. Quyền lực đó cho chúng ta sự chiến thắng tội lỗi. Chúng ta nhận được sự công bình này bởi đức tin.

Trong Rô-ma 7:13, Phao-lô trách ai về “cái chết” của ông? (Dĩ nhiên, Phao-lô thật sự không có ý nói là ông đang ở trong mồ, thay vào đó, ông dùng “sự chết” như một bức tranh để minh họa điều gì đã xảy ra cho ông về tâm linh). Và Phao-lô nói không trách điều gì về “cái chết” của ông? Tại sao rất quan trọng để hiểu sự khác biệt này?

Trong Rô-ma 7:13, Phao-lô đổ cho tội lỗi, chứ không phải luật pháp đã làm cho ông là tội nhân và khiến cho ông “sinh ra mọi thứ ham muốn” (Rô-ma 7:8) về những điều ông không nên muốn. Luật pháp là tốt lành, và đó là kiểu mẫu của Đức Chúa Trời về cách chúng ta nên sống thế nào. Nhưng là một tội nhân, Phao-lô đã có tội trước luật pháp.

Như đã được trình bày trong Rô-ma 7:14, 15, tại sao tội lỗi đã rất thành công trong việc cho Phao-lô thấy mình là một tội nhân?

Sứ đồ Phao-lô nói mình là “tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi (câu 14). Vì vậy, ông cần Đức Chúa Giê-su Christ. Chỉ có Đức Chúa Giê-su mới có thể cắt đi hình phạt tội lỗi (Rô-ma 8:1). Chỉ có Chúa Giê-su mới có thể giải phóng ông khỏi làm nô lệ cho tội lỗi.

Phao-lô là “nô lệ cho tội lỗi” (Rô-ma 7:14). Ông không có tự do. Ông không thể làm những gì luật pháp đòi hỏi.

Phao-lô dùng hình ảnh về một người nô lệ để cho người Do Thái thấy nhu cầu của họ cần Đấng Christ. Ông đã cho họ thấy chiến thắng tội lỗi chỉ có thể được nhờ ân điển của Đức Chúa Trời (Rô-ma 6:14). Ân điển là lòng thương xót và quyền năng của Đức Chúa Trời trên tội lỗi.

Bạn có kinh nghiệm nào về tội lỗi làm chúng ta trở thành nô lệ? Nếu vậy, tại sao bạn phải dâng mình cho Đức Chúa Giê-su và “chết” mỗi ngày cho cái tôi?

NGƯỜI TRONG RÔ-MA 7

Trong Rô-ma 7:16, 17, sứ đồ Phao-lô miêu tả một cuộc chiến đấu đang xảy ra trong nội tâm của ông. Tại sao cuộc chiến này xảy ra?

Đức Thánh Linh dùng luật pháp như chúng ta dùng một tấm gương. Ngài dùng luật pháp để chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi. Ngài cho thấy rằng chúng ta không giữ luật pháp. Bây giờ, bằng sự cố gắng làm theo những gì luật pháp dạy chúng tỏ rằng chúng ta đồng ý luật pháp là tốt lành.

Sứ đồ Phao-lô lặp lại tư tưởng nào trong Rô-ma 7:18-20 mà ông đã chia sẻ trước đó?

Đức Thánh Linh giúp chúng ta biết nhu cầu của mình về Đấng Christ. Để làm như vậy, Ngài thường hướng dẫn chúng ta qua những kinh nghiệm như người Do Thái ở trong đồng vắng. Ellen G. White miêu tả điều đó như sau, “Dân sự không biết lòng họ xấu xa. Họ cũng không biết rằng nếu không có sự giúp đỡ của Đấng Christ thì họ không thể vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời. Họ mau chóng đồng ý với giao ước của Chúa. Họ cảm thấy mình có thể làm đúng theo ý Đức Chúa Trời với quyền lực riêng của họ. Vì vậy, họ tuyên bố, “Chúng tôi sẽ làm và vâng theo mọi lời Đức Giê-hô-va phán chỉ” (Xuất 24:7). Chỉ vài tuần sau đó họ đã phạm giao ước với Đức Chúa Trời. Họ thờ lạy một thần giả. Họ không thể hy vọng được Đức Chúa Trời chấp nhận qua một giao ước mà họ đã vi phạm. Bây giờ, họ thấy tội lỗi tràn đầy của mình và cần được tha thứ. Và họ cảm thấy cần Đấng Cứu Thế được bày tỏ trong giao ước mà Đức Chúa Trời đã thiết lập với Áp-ra-ham.” – Phỏng trích *Patriarchs and Prophets*, tr. 371, 372.

Đáng buồn thay, nhiều Cơ Đốc nhân không tái dâng hiến đời sống của họ cho Đấng Christ mỗi ngày. Và như vậy, họ phục vụ tội lỗi, ngay cả khi họ không muốn chấp nhận điều đó là có thật. Họ đã sai lầm khi nghĩ rằng mình đang trải qua kinh nghiệm bình thường khi được nên thánh và tội lỗi của họ cho thấy họ còn một chặng đường dài để đi. Vì vậy, họ không đem những tội lỗi này cho Đấng Christ và cầu xin Ngài giúp họ chiến thắng. Thay vào đó, họ đã hiểu sai về Rô-ma 7. Họ nghĩ sứ đồ Phao-lô nói là không thể làm theo thánh ý. Nhưng sự thật là chương này nói rằng không thể làm theo ý Chúa khi một người là nô lệ cho tội lỗi. Nhưng Phao-lô nói họ có thể chiến thắng trong Đức Chúa Giê-su Christ.

Bạn có thắng được cuộc chiến chống lại chính mình và tội lỗi mà Đấng Christ đã hứa không? Nếu không, tại sao không? Bạn có những lựa chọn sai nào khiến bạn không có được sự chiến thắng?

ĐƯỢC CỨU KHỎI SỰ CHẾT

Rô-ma 7:21-23 nói về một cuộc chiến đấu khủng khiếp. Bạn đã trải qua thế nào cùng một cuộc chiến đấu trong cuộc đời của mình?

Trong những câu này, sứ đồ Phao-lô cho thấy luật pháp điều khiển thân thể của ông là luật pháp của tội lỗi. “Vi theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy” (Rô-ma 7:22, 23). Nhưng phục vụ tội lỗi và tuân theo luật pháp của nó có nghĩa là chết (Rô-ma 7:10, 11, 13). Vì vậy, thân thể của Phao-lô có thể được diễn tả bằng câu “thân thể hay chết này” (câu 24) vì nó tuân theo tội lỗi.

Sứ đồ Phao-lô cũng nói về “luật pháp trong trí” (Rô-ma 7:23). Luật pháp trong trí là sự lựa chọn để tuân theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Đức Thánh Linh đã thuyết phục Phao-lô chấp nhận tuân theo điều đó. Vì vậy, ông đã lựa chọn để tuân theo. Nhưng khi ông cố gắng tuân theo thì ông không thể làm được. Tại sao? Bởi vì thân thể ông muốn phạm tội. Ai đã không cảm thấy cuộc chiến này cũng xảy ra trong tâm hồn của mình? Trong trí của chúng ta, chúng ta biết những gì mình muốn làm. Nhưng thân thể chúng ta có những ước ao mạnh mẽ muốn làm những điều khác.

Hãy đọc Rô-ma 7:24, 25. Như được bày tỏ trong những câu này, làm thế nào chúng ta có thể được cứu khỏi cuộc chiến khó khăn và nguy hiểm chống lại tội lỗi?

Một số người tự hỏi tại sao sứ đồ Phao-lô trở lại thảo luận về cuộc chiến chống tội lỗi của linh hồn mình. Suy cho cùng, Đức Chúa Trời đã giải phóng ông. Và câu, “Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Giê-su Christ, là Chúa chúng ta!” (câu 25) cho chúng ta thấy sự tự do khỏi tội lỗi mà Phao-lô đã tìm được. Nhưng một số người nghĩ rằng những lời tạ ơn trong câu 25 có nghĩa là Phao-lô chỉ lặp lại những gì ông đã nói trước đây trong các câu đầu của chương này. Và ông thú nhận một lần nữa về cuộc chiến đang diễn ra bên trong ông chống lại các sức mạnh của tội lỗi.

Nhưng những người khác không đồng ý. Họ nói rằng sứ đồ Phao-lô dùng câu “chính mình tôi” có nghĩa là ông đã bỏ Đấng Christ ra khỏi cuộc chiến chống lại tội lỗi của mình. Dù chúng ta nghĩ những câu trong Rô-ma 7:24, 25 có ý nghĩa gì, một điều cho thấy rõ ràng: nếu không có Đấng Christ thì chúng ta bất lực chống lại tội lỗi. Với Đấng Christ, chúng ta có một đời sống mới trong Ngài. Bây giờ, chúng ta biết rằng tội lỗi luôn luôn chiến đấu chống lại chúng ta. Nhưng sự chiến thắng tội lỗi là của chúng ta nếu chúng ta chọn để nắm lấy sự chiến thắng. Chỉ một mình bạn phải làm sự lựa chọn đó. Không có cách nào khác để nhận được những chiến thắng Đức Chúa Giê-su đã hứa với chúng ta.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Không có sự an toàn hoặc bình an trong sự vi phạm luật pháp. Và không có lý do để phạm tội. Những người chọn để phạm tội không thể hy vọng được vô tội trước mặt Đức Chúa Trời hay hòa thuận với Ngài qua ân huệ của Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 213.

“Sứ đồ Phao-lô muốn anh chị em của ông trong Đấng Christ biết rằng sự vinh hiển vĩ đại của Đấng Cứu Thế hay tha thứ đã đem lại ý nghĩa cho toàn thể chương trình thờ phượng của người Do Thái mà Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên qua Môi-se. Phao-lô muốn họ thấy rằng tất cả những của lễ dâng lên Đức Chúa Trời theo chương trình thờ phượng cũ là biểu hiệu cho Đấng Christ. Các của lễ cho thấy những gì Ngài sẽ làm để cứu chúng ta.

“Đấng Christ đã chết trên cây thập tự để trả giá cho tội lỗi. Sự chết của Ngài đã chấm dứt sự cần thiết của các luật lệ liên quan đến việc dâng thú vật lên Đức Chúa Trời để thay thế cho tội nhân. Đồng thời, chương trình thờ phượng cũ cũng đầy sự vinh hiển. Toàn bộ luật pháp cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã thiết lập chương trình này, và cho thấy Ngài thánh thiện, công bằng và tốt lành dường nào. Bây giờ, luật đầy vinh hiển đó đã chấm dứt. Và Đức Chúa Giê-su đã đến – Đấng mà tất cả các biểu tượng của luật cũ đã chỉ về. Đức Chúa Giê-su và món quà của Thánh Linh Ngài còn đầy vinh hiển hơn luật lệ cũ. Ngài ban Thánh Linh cho những người tin Ngài. Đức Thánh Linh ban cho họ sự sống và làm cho họ trở nên thánh khiết.” – Phỏng trích Ellen G. White *Comments, The SDA Bible Commentary* quyển 6, tr. 1095.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

“Trong Rô-ma 7:25, sứ đồ Phao-lô dạy chúng ta cách rõ ràng nhất về luật pháp của tội lỗi. Từ câu này, chúng ta học biết rằng người tin Chúa phục vụ Luật pháp của Đức Chúa Trời đồng thời cũng phục vụ Luật tội lỗi. *Người đó được xưng công bình với Đức Chúa Trời, và đồng thời, người đó vẫn là tội nhân.* Phao-lô không nói, ‘Tâm trí tôi phục vụ Luật pháp của Đức Chúa Trời.’ Và ông không nói, ‘Xác thịt tôi phục vụ Luật tội lỗi.’ Thay vào đó, Phao-lô nói, ‘chính mình tôi.’ Theo lời này, Phao-lô có ý nói là cả con người là nô lệ theo hai cách... Điều Phao-lô muốn nói là: Các tín đồ là những kẻ có tội, đồng thời họ cũng đúng với Đức Chúa Trời. Họ đúng với Đức Chúa Trời vì họ tin vào Đấng Christ. Và đời sống thánh của Đấng Christ bao phủ họ. Nhưng họ là tội nhân, vì họ không thể trả món nợ vi phạm luật pháp. Và họ tiếp tục muốn làm điều ác. Họ giống như những người bệnh cần bác sĩ.” – Phỏng trích Martin Luther, *Commentary on Romans*, tr. 114, 115. Chúng ta có thể đồng ý với những gì Luther viết ở đây, hay không? Đưa ra lý do cho câu trả lời của bạn.